

JANKOWIAK JAN (1892-1982)

Urodził się 23 grudnia 1892 roku w Strzelcach Wielkich, jako syn Józefa i Wiktorii z domu Wyzuj. Około 1910 roku wyjechał do pracy do Westfalii. W latach 1912-1918 służył w armii niemieckiej (65. pułk piechoty w Coln) i brał udział w I wojnie światowej. Następnie wrócił do domu, do Strzelc Wielkich.

7 stycznia 1919 roku wstąpił do powstańczego batalionu w Gostyniu i z nim wyruszył na front pod Leszno. Walczył na odcinku „Pawłowice” (kompania gostyńska). 20 czerwca 1919 roku uczestniczył w potyczce pod Kąkolewem, gdzie zginął J. Andrzejczak. Będąc z nim razem na placówce, zdołał uciec do Pawłowic. Uczestnik wojny polsko-bolszewickiej. Miał stopień wojskowy: starszy szeregowiec.

12 września 1921 roku ożenił się z Barbarą Skrzypczak z Pawłowic i tu zamieszkał (nr 113). Na początku 1924 roku wyjechał do Francji i tam przez prawie 11 lat pracował jako górnik w kopalni. Do Pawłowic wrócił pod koniec 1934 roku. Po powrocie utrzymywał się z prac dorywczych. Od 21 lutego 1935 roku należał do ZWPN, później ZPW.

W czasie okupacji wywieziony został do Niemiec (Bochum - Herne), skąd wrócił w listopadzie 1945 roku. Później pracował jako sezonowy robotnik kolejowy (PKP Odcinek Drogowy Poniec). W 1957 roku wstąpił do ZBoWiD.

Zmarł 20 stycznia 1982 roku i pochowany jest w Pawłowicach.

Miał córkę Helenę (1935) i syna Bernarda, który zginął w czasie okupacji hitlerowskiej, w trakcie pracy przymusowej.